

Postanowienie z dnia 9 czerwca 1999 r.

III RN 6/99

Naczelny Sąd Administracyjny nie może odrzucić skargi, jeżeli istnieje wątpliwość co do prawidłowości wezwania o uzupełnienie jej braków.

Przewodniczący: SSN Andrzej Wasilewski, Sędziowie SN: Walerian Sanetra, Andrzej Wróbel (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, z udziałem prokuratora Prokuratury Krajowej Włodzimierza Skoniecznego, po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 1999 r. na rozprawie sprawy ze skargi Haliny R. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w B. z dnia 8 maja 1998 r. [...] w przedmiocie odmowy przyznania zasiłku celowego, na skutek rewizji nadzwyczajnej Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego od postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego-Ośrodka Zamiejscowego w Białymstoku z dnia 3 września 1998 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie-Ośrodek Zamiejscowy w Białymstoku postanowieniem z dnia 3 września 1998 r. [...] odrzucił skargę Haliny R. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w B. z dnia 8 maja 1998 r. w przedmiocie odmowy przyznania zasiłku celowego. W uzasadnieniu powyższego postanowienia Sąd stwierdził, że skarżąca została wezwana do usunięcia braków formalnych skargi, tj. do złożenia jej odpisu oraz wpłacenia wpisu w terminie siedmiu dni po rygorem odrzucenia. Skarżąca pokwitowała wezwanie w dniu 2 czerwca 1998 r. W wyznaczonym terminie Halina R., według Sądu, uiściła jedynie wpis, natomiast nie złożyła odpisu skargi. W związku z tym skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sadzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368 ze zm.).

Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego zaskarżył powyższe postanowienie rewizją nadzwyczajną, w której zarzucił rażące naruszenie art. 27 ust. 2 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz przekazanie sprawy Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu-Ośrodkowi Zamiejscowemu w Białymstoku do ponownego rozpoznania. W ocenie Prezesa NSA przepis art. 52 ust. 1 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym wskazuje, że Sąd orzeka na podstawie akt sprawy. Tymczasem w aktach sądowych Naczelnego Sądu Administracyjnego-Ośrodka Zamiejscowego w Białymstoku jest wprowadzone zarządzenie Prezesa z dnia 22 maja 1998 r. o wezwaniu skarżącej do uiszczenia wpisu oraz nadesłania odpisu skargi z adnotacją o wykonaniu tego zarządzenia, jednakże w aktach sprawy nie ma odpisu pisma z dnia 1 czerwca 1998 r. zawierającego to wezwanie. Skoro zatem skarżąca w zakreślonym terminie uiściła żądany wpis od skargi, a nie złożyła odpisu skargi, to w ocenie Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego nie było wystarczającej przesłanki do przyjęcia, że nie uzupełniła tego braku formalnego mimo doręczonego jej wezwania także w tym zakresie. Istniała co do tego wątpliwość wymagająca wyjaśnienia, a zatem odrzucenie skargi było bezpodstawne.

Prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o uwzględnienie rewizji nadzwyczajnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 27 ust. 2 in fine ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368 ze zm.) Sąd odrzuca skargę także wtedy, gdy w wyznaczonym terminie nie uzupełniono jej braków. W rozpoznawanej sprawie jest bezsporne, że w aktach sprawy jest zarządzenie Prezesa Ośrodka Zamiejscowego Naczelnego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 22 maja 1998 r. o wezwaniu skarżącej do uzupełnienia braków skargi, polegających na uiszczeniu wpisu w kwocie 10 zł oraz nadesłaniu odpisu skargi w terminie siedmiu dni od otrzymania wezwania, pod rygorem odrzucenia skargi. Niesporne jest także, że skarżąca pokwitowała odbiór wezwania w dniu 2 czerwca 1998 r. i w terminie uiściła wpis sądowy. Sporne jest natomiast, czy skarżąca została prawidłowo wezwana do złożenia odpisu skargi, skoro nie ma odpisu wezwania w aktach sądowych. Należy przyjąć, że Naczelny Sąd Administracyjny nie może odrzucić skargi na tej podstawie, że w wyznaczonym terminie nie uzupełniono braków skargi, jeżeli w

aktach sprawy brak jest odpisu wezwania do uzupełnienia tych braków. Trafny jest zatem zarzut Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, że w opisanym stanie faktycznym brak było podstaw do odrzucenia skargi, skoro istniała wymagająca wyjaśnienia wątpliwość, czy wezwanie to było wystarczająco czytelne, jasne i zrozumiałe dla strony, a nadto skarżąca uściła w terminie wpis sądowy.

Biorąc powyższe pod rozwagę Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

=====